

quam emungendum est, sed cum sordibus adhærentes fungi post ustionem abstergendi, cum incorrupta igni illius perstet materia.

## D E R E G N O S A M A H A N I A.

**L**Anyu Tartariam excipit aliud regnum, quod Sinæ Samahaniam vocant. Hanc Samarcandam esse & nomen & situs ratio suadet. jacet ad Notapeliotem civitatis Socheu apud Sinas fortissimæ, ad occasum Imâi montis. in ea civitates esse insignes, domos ac palatia egregia Architectura structa Sinæ affirmant. albis ibi vestibus indui Regem, aureis argenteisque vasis uti pro suppellectile, manibus cibos capere solitum. Est, cur credam hæc terras non multum à mari Caspio remotas esse, ab iisque Alexandriam Bactrianam ab Alexandro Magno in Bactris olim conditam haud longe abesse. Ex hac regione Tartari illi fuere ex familia Cinchi, de quibus agit Venetus, qui Imperium Sinicum invaserunt: imo eisdem hocce ego non temere existimo esse, qui postquam sedibus Sinicis essent ejecti, Tamerlano Duci adhærentes magni Mogoris stabilivere regnum, captoque Bajazeto Asiam fe-

*Tamerlanus non attigit Sinam.*

re totam in suam redegere potestatem: nec enim Tamerlanus unquam, quod quidem scire queam, aut ex illorum historiis eruere, cum Sinis bella gessit: floruit namque Tamerlanus post ejectos è Sina Tartaros ab auctore Taimingæ familiæ, nec bellum unquam aut castra movit versus ortum, sed ad occasum potius, per regnum Mogor ad usque Persidem, aliaque loca, quæ vergunt magis ad occidentem. Hæc facile capiet, quisquis animadverterit Tamerlanum non diu regnasse, & floruisse circa annum Domini M C C C C V I, quo anno toti Sinico Imperio præerat Taicungus Imperator è Taiminga familia, Hunguvi illius nepos, qui Tartaris è Sina pulsus Imperium libertatemque restituit, atque è vilissima sorte, sacrificulus quippe erat, ac latro publicus, in summum evasit Imperatorem.

His adjacet, nisi fallor, regnum Cascar, de quo qui plura volet, consulat Hodopæricon Benedicti Goes nostri, descriptum in sacra expeditione R. P. Nicolai Trigautii.

## D E R E G N O S I F A N.

**V**Ox Sifan apud Sinas omnia Imperii confinia, quæ ad occidentem jacent, includit. Ea potissimum sunt, quæ à Provincia Xensi ad Junnan pertingunt. continent autem regiones Usucang, Kiang, & Tibet, quæ nomina plurimas involvunt gentes, quas supra centum esse diversas perhibent Sinæ: inter ea Geo & Cangu regnum, quod Presbyteri Joannis Venetus vocat. istud Sinæ, licet alioqui exterorum contemptores, laudant, in eoque bonos vigere mores, egregiasque Reipublicæ ac regiminis leges, civitates etiam plurimas fossis moenibusque munitas esse prædicant: quod sane magnum, magnique faciendum à parcissimis illis laudatoribus de regionis præstantia testimonium est; de se enim magnifice sentientes nihil quod alienum sit, magnopere aut æstimant, aut

commendant. Hujus limites statuuntur à Sinis inter Min montes, & Croceum fluvium, qui hoc regnum transit: montes vero longe lateque excurrunt, ac demum cum Quenlun montibus sive Amasæis conjunguntur, è quibus Croceus fluvius suam ducit originem.

Inibi versus occasum ingens lacus est Kia *Gangis ortus.* dictus, ex quo Ganges multaque alia flumina, quæ mappæ adscripsi, profluunt.

Incolæ hi plerique doctrinam Fe sequuntur metempsychosim credentes, idola ex cupro eleganter fundunt. tapetes elaborant præclaros. equis optimis abundant. præter hæc nil admodum rari de iis reperio.

Post Tibet Mien regnum occurrit, quod ad Bengalæ partem orientalem situm est: mox ad Australes partes Junnan provinciæ Sinicæ sequitur.